

TJUGOSJUNDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 6 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Jon 1:1 – 2:1, 11

Herrens ord kom till Jona, Amittais son, han sade: »Stå upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika för den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.« Men Jona stod upp och ville fly till Tarsis, undan Herrens ansikte. Och han for ned till Jafo och fann där ett skepp som skulle gå till Tarsis. Och sedan han hade erlagt betalning för resan, steg han ombord på det för att fara med till Tarsis, undan Herrens ansikte. Men Herren sände en stark vind ut över havet, så att en stark storm uppstod på havet, och skeppet var nära att krossas. Då greps sjömännen av fruktan och ropade var och en till sin gud, och vad löst som fanns i skeppet kastade de i havet för att bereda sig lättnad. Men Jona hade gått ned i det inre av fartyget och låg där i djup sömn.

Då gick skepparen till honom och sade till honom: »Hur kan du sova så? Stå upp och åkalla din Gud. Kanhända skall den Guden tänka på oss, så att vi inte förgås.« Och folket sade till varandra: »Nåväl, låt oss kasta lott, så att vi får veta för vems skull denna olycka har kommit över oss.« När de så kastade lott, föll lotten på Jona. Då sade de till honom: »Säg oss för vems skull denna olycka har kommit över oss. Vad är ditt ärende, och varifrån kommer du? Från vilket land och av vad folk är du?« Han svarade dem: »Jag är en hebré, och jag dyrkar Herren, himmelens Gud, som har gjort havet och det torra.« Då greps männen av stor fruktan och sade till honom: »Vad är det du har gjort!« Ty männen fick genom det han berättade för dem veta att han flydde undan Herrens ansikte. Och de sade till honom: »Vad skall vi göra med dig, så att havet stillar sig för oss?« Ty havet stormade mer och mer. Då svarade han dem: »Ta mig och kasta mig i havet, så skall havet stillas för er, ty jag vet att det är för min skull som denna starka storm har kommit över er.«

Männen strävade med all makt att komma tillbaka till land, men de kunde inte, ty havet stormade mer och mer emot dem. Då ropade de till Herren och sade: »Ack Herre, låt oss inte förgås för denne mans själs skull, och låt inte oskyldigt blod komma över oss. Ty du, Herre, har gjort som dig behagade.« Därefter tog de Jona och kastade honom i havet. Då lade sig havets raseri. Och männen greps av stor fruktan för Herren, och de offrade slakteroffer åt Herren och gav löften. Men Herren sände en stor fisk, som slukade Jona. Och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter. Och på Herrens befallning kastade fisken upp Jona på land.

Responsoriepsalm Jon 2:2–5, 8 (R. 7c)

R. Du förde mig upp ur graven, Herre.

Jag ropade till Herren i min nöd
och han svarade mig.
Ur dödsrikets inre steg mitt rop

och du hörde min röst. R.

Du slungade mig i djupet, mitt i havet,
där strömmarna fångade mig,
alla dina brottsjöar slog samman över mitt huvud. R.

Jag tänkte: Jag har fördrivits från dig.
Får jag se ditt heliga tempel igen? R.

Då mina krafter sinade,
vände jag mig till Herren.
Min bön nådde dig,
nådde ditt heliga tempel. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Jon 1:1–2:1; 2:11

Herrens ord kom till Jona, Ámittajs son:

”Bege dig till Níneve, den stora staden, och håll en straffpredikan. Jag har fått ögonen på ondskan där.” Och Jona gav sig i väg, men för att fly till Tarshísh, bort från Herren. Han vandrade ner till Jafo och fann där ett skepp som skulle till Tarshísh. Han betalade för resan och gick ombord för att följa med till Tarshísh, bort från Herren.

Herren sände en stark vind över havet. Det blåste upp en svår storm, och skeppet var nära att brytas sönder. Sjömännen greps av fruktan och ropade var och en till sin gud. För att minska faran kastade de lasten överbord. Jona hade gått ner under däck och fallit i djup sömn. Kaptenen kom ner till honom och sade: ”Hur kan du ligga och sova? Upp med dig och åkalla din gud! Kanske den guden tänker på oss så att vi inte går under.”

Nu sade några: ”Vi kastar lott, så att vi får reda på vem som är skuld till detta onda.” De kastade lott, och lotten föll på Jona. Då sade de till honom: ”Tala om för oss vad du är ute i för ärende! Var kommer du ifrån? Vilket land är du ifrån? Vilket folk tillhör du?” – ”Jag är hebré”, svarade han, ”jag dyrkar Herren, himlens Gud, han som har gjort både hav och land.” Männen greps av stark fruktan och ropade: ”Vad har du gjort?” När männen fick reda på att han var på flykt bort från Herren – det berättade han för dem – frågade de: ”Vad skall vi göra med dig för att få havet att lugna sig?” Ty stormen bara tilltog i styrka. Han svarade: ”Kasta mig överbord, så lugnar sig havet. Jag vet att jag är skuld till att ni har drabbats av den här fruktansvärda stormen.” Männen började i stället ro för att nå land igen, men det gick inte: stormen bara tilltog i styrka. Då ropade de till Herren: ”Herre, låt oss inte gå under för att vi tar den här mannens liv. Döm oss inte om vi dödar en oskyldig. Du, Herre, ville ju att allt detta skulle ske.”

De tog Jona och kastade honom överbord, och havet upphörde att rasa. Då greps männen av stark fruktan för Herren, de offrade åt honom och gav löften.

Herren lät en stor fisk sluka Jona. I tre dagar och tre nätter var Jona inne i fiskens buk. På Herrens befallning spydde så fisken upp Jona på land.

Responsoriepsalm Jon 2:3–5, 8 (R. jfr 7de)

R. Herre, du gav mig liv och förde mig upp ur graven.

Jag ropade till Herren i min nöd
och han svarade mig.
Ur dödsrikets inre steg mitt rop
och du hörde min röst. R.

Du slungade mig i djupet, mitt i havet,
där strömmarna fångade mig.
Alla dina brottsjörar
slog samman över mitt huvud.
Jag tänkte: Jag har fördrivits från dig.
Får jag se ditt heliga tempel igen? R.

Då mina krafter sinade,
vände jag mig till Herren.
Min bön nådde fram till dig,
nådde ditt heliga tempel. R.

Halleluja Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium Luk 10:25–37

En laglärd som ville sätta Jesus på prov reste sig och sade: »Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?« Jesus sade: »Vad står det i lagen? Hur lyder orden?« Han svarade: »*Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.*« Jesus sade: »Det är rätt. Gör det, så får du leva.« För att visa att han var rättfärdig sade mannen till Jesus: »Och vem är min nästa?« På den frågan svarade Jesus: »En man var på väg från Jerusalem ner till Jeriko och blev överfallen av rövare. De slet av honom kläderna och misshandlade honom, och sedan försvann de och lät honom ligga där halvdöd. En präst råkade komma samma väg, och när han såg mannen vek han åt sidan och gick förbi. På samma sätt med en levit som kom till platsen; när han såg honom vek han åt sidan och gick förbi. Men en samarier som var på resa kom och fick se honom ligga där, och han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på sårerna och förband dem. Sedan lyfte han upp honom på sin åsna, förde honom till ett värdshus och skötte om honom. Nästa dag tog han fram två denarer och gav åt värden och sade: 'Sköt om honom, och kostar det mer, skall jag betala dig på återvägen.' Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?« Han svarade: »Den som visade honom barmhärtighet.« Då sade Jesus: »Gå du och gör som han!«

TISDAG DEN 7 OKTOBER

S:T BIRGITTA AV VADSTENA
SVERIGES SKYDDSPATRON
Högtid

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Första läsningen Vish 7:7-14

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
Jag gladdes åt alla dessa ting, ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.
De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Responsoriepsalm Ps 25:4-5, 8-10, 14 (R. Birgitta)

R. Visa mig, Herre, din väg, och gör mig villig att gå den.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
han lär de ödmjuka sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet

för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
Herren har sin gemenskap med dem som fruktar honom,
och sitt förbund vill han kungöra för dem. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Första läsningen Vish 7:7–14

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig ;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
Jag gladdes åt alla dessa ting,
ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.
De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Responsoriepsalm Ps 25:4–5, 8–10, 14 (R. S:ta Birgitta)

R. Herre, visa mig din väg, och gör mig villig att gå den.

Herre, visa mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.

De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Andra läsningen 1 Kor 2:6–10

Vishet förkunnar vi för de andligt fullvuxna, men inte en vishet som hör till denna världen eller denna världens förgängliga makter. Vad vi förkunnar är Guds hemlighetsfulla vishet, som var fördold men som redan före tidens början av Gud var bestämd att leda oss till härlighet. Den kände ingen av denna världens makter till – om de hade känt till den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens herre. Vi förkunnar, som det står i skriften, *vad inget öga sett och inget öra hört* och vad ingen människa har anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom. Och för oss har Gud uppenbarat det genom Anden, ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud.

Halleluja Luk 10:22

V. Ingen vet vem Fadern är, utom Sonen
och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Evangelium Luk 10:21–24

Vid den tiden fylldes Jesus med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

ONSDAG DEN 8 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Jon 4:1–11

Jona blev förargad i högsta grad, och hans vrede upptändes. Och han bad till Herren och sade: »Ack Herre, var det inte detta jag tänkte, när jag ännu var i mitt land! Därför ville jag också i förväg fly undan till Tarsis. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, tålmodig och stor i mildhet, och sådan att du ångrar det onda. Så ta nu, Herre, mitt liv ifrån mig, ty jag vill hellre vara död än leva.« Men Herren sade: »Menar du att du har skäl att vredgas?«

Och Jona gick ut ur staden och stannade öster om staden. Där gjorde han sig en hydda och satt i skuggan under den, för att se hur det skulle gå med staden. Och Herren Gud lät en ricinbuske skjuta upp över Jona, för att den skulle ge skugga åt hans huvud och hjälpa honom ur hans förargelse, och Jona gladde sig mycket över

ricinbusken. Men dagen därefter, när morgonrodnaden gick upp, sände Gud maskar som frätte ricinbusken, så att den vissnade. När sedan solen hade gått upp, sände Gud en brännande östanvind, och solen stack Jona på huvudet, så att han försmäktade. Då önskade han sig döden och sade: »Jag vill hellre vara död än leva.«

Men Gud sade till Jona: »Menar du att du har skäl till att vredgas för ricinbuskens skull?« Han svarade: »Jag må väl ha skäl att vredgas till döds.« Då sade Herren: »Du tycker synd om ricinbusken, som du inte har haft någon möda med och inte har dragit upp, som kom till på en natt och förgicks efter en natt. Och jag skulle inte ha medlidande med Nineve, den stora staden, där mer än 120 000 människor finns, som inte förstår att skilja mellan höger och vänster, och dessutom djur i mängd!«

Responsoriepsalm Ps 86:3–6, 9–10 (R. 15b)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Alla hedningar skall komma och tillbe inför dig,
de skall ära ditt namn.
Ty du är stor, och du gör under,
du allena är Gud. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Jon 4:1–11

Jona blev mycket missnöjd. I vredesmod bad han till Herren: ”Herre, var det inte det jag trodde redan där hemma? Det var därför jag ville fly till Tarshish förra gången. Jag visste ju att du är en nådig och barmhärtig Gud, sen till vrede och rik på kärlek, beredd att ångra det onda du hotat med. Så ta mitt liv, Herre, det är bättre för mig att dö än att leva.” Herren sade: ”Har du skäl att vara vred?”

Jona lämnade staden och slog sig ner öster om den. Där byggde han sig en hydda, så att han satt i skugga medan han väntade på att få se hur det skulle gå med staden.

Herren Gud lät nu ett kurbitsträd växa upp över Jona; det skulle skugga hans huvud och befria honom från hans missnöje. Jona blev mycket glad över kurbitsen. Men i gryningen nästa dag lät Gud en mask angripa trädet, och det vissnade ner. Och i soluppgången lät Gud en glödhet östanvind blåsa. Solen brände Jonas huvud,

han var nära att svimma och önskade sig döden. "Det är bättre för mig att dö än att leva", sade han.

Då frågade Gud honom: "Har du skäl att vara vred för kurbitsens skull?" Jona svarade: "Jag har alla skäl i världen att vara vred." Herren sade: "Du bekymrar dig för ett träd som du inte har lagt ner något arbete på och som du inte själv fått att växa, som kom till på en natt och försvann på en natt. Skulle då inte jag bekymra mig om Níneve, den stora staden, där det bor över 120 000 människor, som inte ens kan skilja på höger och vänster – och dessutom många djur." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 86:3–6, 9–10 (R. jfr 15b)

R. Du, Herre, är barmhärtig och nådig.

Herre, var mig nådig,
ty hela dagen ropar jag till dig.
Låt mig få glädjas över din hjälp,
ty till dig, Herre, lyfter jag min själ. R.

Du, Herre, är god och förlåtande,
stor i nåd mot dem som åkallar dig.
Lyssna, Herre, till mitt rop,
och ge akt på mina böner. R.

Alla hedningar skall komma och tillbe inför dig,
Herre, de skall ära ditt namn.
Ty du är stor, och du gör under,
du allena är Gud. R.

Halleluja Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium Luk 11:1–4

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade, sade en av hans lärjungar till honom: »Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.« Då sade han till dem: »När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.«

TORSDAG DEN 9 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Mal 3:13 – 4:2a

Ni har talat hårda ord mot mig, säger Herren. Nu frågar ni: »Vad har vi då med varandra talat mot dig?» Ni har sagt: »Det är fåfängt att tjäna Gud. Eller vad vinning har vi av att vi håller vad han har befallt oss att hålla, och av att vi går i sorgdräkt inför Herren Sebaot? Nej, de fräcka vill vi nu prisa lyckliga, ty de som gör vad ogudaktigt är blir upprättade, de går fria, hur de än frestar Gud.»

Men därunder har också de som fruktar Herren talat med varandra, och Herren har lyssnat på dem och hört dem, och en minnesbok har blivit skriven inför hans ansikte, till påminnelse om dessa som fruktar Herren och tänker på hans namn. Och dessa, säger Herren Sebaot, skall jag ha som min egendom på den dag då jag utför mitt verk, och jag skall skona dem, som en fader skonar sin son som tjänar honom. Och ni skall då åter få se vilken skillnad det är mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Ty se, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka människor och alla som gör vad ogudaktigt är bli lika strå, och dagen, den som kommer, skall förbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar av dem. Men för er, ni som fruktar mitt namn, skall rättfärdighetens sol gå upp, med läkedom under sina vingar.

Responsoriepsalm Ps 1:1–4, 6 (R. Ps 40:5a)

R. Salig den som sätter sin förtröstan till Herren.

Salig är den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och tänker på hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd, planterat vid vattenbäckar,
vilket bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Mal 3:13–4:2a

Ni har använt starka ord om mig, säger Herren. Då säger ni: "Hur har vi talat om dig?" Ni har sagt: "Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad har vi för nytta av att rätta

oss efter vad han har befallt och gå i säck och aska inför Herren Sebaot? Nej, nu är det de fräcka vi skall prisa lyckliga: de handlar orätt men frodas ändå, de klarar sig fast de sätter Gud på prov!”

Så har de som fruktar Herren talat sinsemellan. Men Herren har lyssnat uppmärksam och låtit göra en förteckning, för att ingen som fruktar Herren och aktar hans namn skall glömmas. Den dag jag griper in, säger Herren Sebaot, skall de vara min dyrbara egendom. Jag skall måna om dem som en far månar om den son som tjänar honom. Då skall ni återigen se skillnad på rättfärdiga och gudlösa, på den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Ja, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka och alla som handlar orätt bli till halm, och dagen som kommer skall förbränna dem, säger Herren Sebaot. Varken rot eller gren blir kvar. Men för er som fruktar mitt namn skall rättfärdighetens sol gå upp, och dess vingar skall ge läkedom.

Responsoriepsalm Ps 1:1–4, 6 (R. Ps 40:5a)

R. Salig den som förtröstar på Herren.

Salig den som inte följer de gudlösas råd
och inte går syndares väg
eller sitter där hädare sitter
utan har sin lust i Herrens lag
och läser hans lag både dag och natt. R.

Han är som ett träd,
planterat vid vattenbäckar,
som bär frukt i sin tid
och vars löv inte vissnar:
allt vad han gör, det lyckas väl. R.

Inte så med de gudlösa:
de är som agnar som vinden för bort.
Ty Herren känner de rättfärdigas väg,
men de gudlösas väg leder till fördärvet. R.

Halleluja Jfr Apg 16:14b

V. Herre, öppna våra hjärtan,
så att vi lyssnar till Jesu Kristi ord.

Evangelium Luk 11:5–13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tänk er att någon av er går till en vän mitt i natten och säger: 'Käre vän, låna mig tre bröd. En god vän som är på resa har kommit hem till mig och jag har ingenting att bjuda på.' Då kanske han där inne säger: 'Lämna mig i fred. Dörren är redan låst och jag har barnen hos mig i sängen.

Jag kan inte stiga upp och ge dig något.' Men jag säger er: även om han inte stiger upp och ger honom något för vänskaps skull, så gör han det därför att den andre är så påträngande, och han ger honom allt vad han behöver. Därför säger jag er: Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas.

Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm, när han ber om en fisk, eller ger honom en skorpion, när han ber om ett ägg? Om nu redan ni, som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor, skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?»

FREDAG DEN 10 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Joel 1:13–15; 2:1–2

Klä er i sorgdräkt och kлага, ni präster. Jämra er, ni som tjänar vid altaret. Gå in och sitt i sorgdräkt natten igenom, ni min Guds tjänare, eftersom er Guds hus måste sakna spisoffer och drickoffer. Pålys en helig fasta, utlys en högtidsförsamling. Församla de gamla, ja, alla landets inbyggare, till Herrens, er Guds, hus, och ropa så till Herren.

Ve oss, vilken dag! Ty Herrens dag är nära, och som våld från den Allsvåldige kommer den.

Stöt i basun på Sion, och blås larmsignal på mitt heliga berg. Må alla landets inbyggare darra! Ty Herrens dag kommer, ja, den är nära: en dag av mörker och tjocka, en dag av moln och töcken, lik en gryning som breder ut sig över bergen. Ett stort och mäktigt folk kommer, ett vars like aldrig någonsin har funnits och ej heller hädanefter skall uppstå, intill senaste släktens år.

Responsoriepsalm Ps 9:2–3, 6, 16, 8–9 (R. 9a)

R. Herren skall döma jorden med rättfärdighet.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta,
jag vill förkunna alla dina under.
Jag vill vara glad och fröjdas i dig,
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste. R.

Du har straffat folken och förintat de gudlösa
och utplånat deras namn för evigt.
Hedningarna har sjunkit ner i den grav som de grävde,
deras fot har blivit fångad i det nät de lade ut. R.

Herren tronar i evighet,
sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Läsning Joel 1:13–15; 2:1–2

Klä er i sorgdräkt och klaga, präster,
höj jämmerrop, ni som tjänar vid altaret!
Gå dit in, Guds tjänare,
och vaka i sorgdräkt,
ty er Guds hus har berövats
matoffer och dryckesoffer.
Påbjud en fasta!
Kungör en högtidssamling!
Kalla de äldste
och alla som bor i landet
att samlas i Herrens, er Guds, hus.
Ropa till Herren i er nöd.
Ack, denna dag!
Ja, Herrens dag är nära,
den kommer med våld från den Väldige.
Stöt i horn på Sion!
Blås larmsignal på mitt heliga berg,
så att alla i landet bävar.
Ty Herrens dag är på väg,
en dag av mörker och moln är nära,
en dag av dunkel och töcken.
Som gryningen över bergen
sprider sig ett folk, stort och mäktigt.
Dess like har aldrig funnits
och skall aldrig någonsin finnas.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 9:2–3, 6, 16, 8–9 (R. 9a)

R. Med rättfärdighet skall han döma jorden.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta,
jag vill förkunna alla dina under.
Jag vill vara glad och fröjdas i dig,
jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste. R.

Du har straffat folken och förintat de gudlösa
och utplånat deras namn för evigt.
Hedningarna har fallit i den grav de grävde,
deras fot har blivit fångad i det nät de lade ut. R.

Herren tronar i evighet,

sin tron har han berett till dom.
Med rättfärdighet skall han döma jorden,
med rättvisa skipa lag bland folken. R.

Halleluja Joh 12:31b-32

V. Nu skall denna världens härskare fördrivas, säger Herren.
Och när jag blir upphöjd från jorden,
skall jag dra alla till mig.

Evangelium Luk 11:15-26

Vid den tiden då Jesus hade drivit ut en demon, sade folket: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand, får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom, tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«

LÖRDAG DEN 11 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 1993:

Läsning Joel 3:12-21

Så säger Herren: Må hednafolken resa sig och dra bort till Josafats dal, ty där skall jag sitta till doms över alla folk häromkring. Låt lien gå, ty skörden är mogen. Kom och trampa, ty pressen är full. Presskaren flödar över, så stor är ondskan där. Skaror hopar sig i Domens dal, ty Herrens dag är nära i Domens dal. Solen och månen förmörkas, och stjärnorna mister sitt sken.

Herren upphäver ett rytande från Sion, och från Jerusalem låter han höra sin röst, så att himmelen och jorden bävar. Men för sitt folk är Herren en tillflykt och för Israels barn ett skydd. Och ni skall erfara att jag är Herren, er Gud, som bor på Sion, mitt heliga berg. Och Jerusalem skall vara en helgad plats, och främlingar skall inte mer dra ditin.

På den tiden skall det ske att bergen dryper av druvsaft och höjderna flödar av mjölk, och alla bäckar i Juda flödar av vatten. Och en källa skall rinna upp i Herrens hus och vattna Akaciedalen.

Men Egypten skall bli en ödemark, och Edom skall bli en öde öken, därför att de har övat våld mot Judas barn och utgjutit oskyldigt blod i sitt land. Sedan skall Juda trona evinnerligen, och Jerusalem från släkte till släkte. Och jag skall utplåna deras blodskulder, dem som jag inte allaredan har utplånat. Och Herren skall förbli boende på Sion.

Responsoriepsalm Ps 97:1–2, 5–6, 11–12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung! Därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ljus går upp för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Ur Lektionarium för vardagar band II utgivet 2022:

Läsning Joel 3:12–21

Så säger Herren:
Folken skall bryta upp
och tåga till Jóshafats dal.
Där skall jag sitta till doms
över alla folken runt omkring.
Skörden är mogen, sätt fart på skäran,
kom och trampa, vinpressen är full,
ja, presskaren flödar över
– så stor är folkens ondska.
Larmande skaror
i Domens dal.
Herrens dag är nära
i Domens dal.
Sol och måne förmörkas

och stjärnorna mister sitt sken.
Herren ryter från Sion,
hans röst dånar från Jerusalem.
Himmel och jord bävar,
men för sitt folk är Herren en tillflykt,
ett värn för Israel.
Då skall ni inse
att jag är Herren, er Gud,
som bor på Sion, mitt heliga berg.
Jerusalem skall vara heligt,
aldrig beträdas av främlingar.
Den dagen skall bergen drypa av druvsaft
och kullarna flöda av mjölk.
I Judas bäckar skall vattnet strömma,
och en källa skall springa upp i Herrens hus
och vattna Akáciedalen.
Egypten skall läggas öde
och Édom bli en ödemark
för att de övat våld mot Judas folk
och spillt oskyldigt blod i deras land.
Juda skall bestå för alltid
och Jerusalem från släkte till släkte.
Skall jag lämna fiendens blodskuld ostraffad?
Nej, jag lämnar den inte ostraffad.
Herren är den som bor på Sion.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 97:1–2, 5–6, 11–12 (R. 12a)

R. Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren.

Herren är nu konung,
därför må jorden fröjda sig
och alla havsländerna glädja sig.
Han omges av moln och töcken,
rättfärdighet och rätt är fästet för hans tron. R.

Bergen smälter som vax för Herren,
för hela jordens Herre.
Himlarna förkunnar hans rättfärdighet,
och alla folk ser hans ära. R.

Ni som älskar Herren, hata det onda.
Han beskyddar sina fromma,
han räddar dem ur de gudlösas hand. R.

Ljus har gått upp för den rättfärdige
och för de rättsinniga glädje.
Gläd er, ni rättfärdiga, i Herren,
och prisa hans heliga namn. R.

Halleluja Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

TJUGOÅTTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 12 OKTOBER

Första läsningen

2 Kung 5:14–17

Naaman, den arameiske kungens överbefälhavare for ner och doppade sig sju gånger i Jordan, som gudsmannen Elisha hade sagt. Då läktes hans hud och blev som ett barns, och han var ren. Han vände tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe, gick fram till honom och sade: »Nu vet jag att det inte finns någon gud på hela jorden utom i Israel. Jag ber dig ta emot en gåva av din tjänare.« Men Elisha svarade: »Så sant Herren lever, han som jag tjänar: det kan jag inte göra.« Och fastän Naaman försökte övertala honom vägrade Elisha att ta emot någon gåva. Då sade Naaman: »Låt mig få ta med så mycket jord som ett par mulåsnor kan bära. I fortsättningen kommer din tjänare inte att frambära brännoffer och slaktoffer till några andra gudar, bara till Herren.«

Responsoriepsalm

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2000: Ps 98:1–4 (R. Mark 12:39)

R. Herren, vår Gud, är den ende Herren.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.

Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång! R.

Ur Lektionarium för söndagar årgång C utgivet 2025: Ps 98:1–4 (R. jfr 3b)

R. Hela världen har fått se Guds frälsning.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus,
alla jordens ändar har sett vår Guds frälsning. R.

Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsång! R.

Andra läsningen

2 Tim 2:8–13

Minns att Jesus Kristus, ättling till David, har uppstått från de döda, enligt mitt evangelium, för vars skull jag far illa och till och med har satts i fängelse som en förbrytare. Men Guds ord har inte fängslats. Jag uthärdar allt för de utvaldas skull, för att också de skall vinna frälsning genom Kristus Jesus och evig härlighet. Detta är ett ord att lita på. Ty har vi dött med honom skall vi också leva med honom; härdar vi ut skall vi också härska med honom; förnekar vi honom skall han också förneka oss; är vi trolösa förblir han ändå trogen, för han kan inte förneka sig själv.

Halleluja

Jfr 1 Thess 5:18

V. Tacka alltid Gud, ge honom ära:
det är hans vilja i Kristus Jesus.

Evangelium

Luk 17:11–19

Under sin vandring mot Jerusalem följde Jesus gränsen mellan Samarien och Galileen. När han var på väg in i en by kom tio spetälska emot honom. De stannade på avstånd och ropade: »Jesus, mästare, förbarma dig över oss!« Då sade han till dem: »Gå och visa upp er för prästerna!« Och medan de var på väg dit blev de rena. En av dem vände tillbaka när han såg att han hade blivit frisk. Med hög röst prisade han Gud och kastade sig till marken vid Jesu fötter och tackade honom. Han var samarier. Jesus frågade: »Blev inte alla tio rena? Var är de nio andra? Är det bara den

här främlingen som har vänt tillbaka för att ge Gud ära?» Och han sade till mannen:
»Stig upp och gå. Din tro har hjälpt dig.«